

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

23. listopadu 2014

Zaslali:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: NEHEMJÁŠ 11, ÁMOS 3, 1. TIMOTEOVI 6

ZBOŽNOST SE SPOKOJENOSTÍ

Moji drazí bratři a sestry, společně se svou ženou sestrou Gill a církví v Rayleigh v Essexu ve Velké Británii vám posílám srdečné pozdravy v našem Pánu Ježíši Kristu.

Návrat našeho Pána Ježíše již nemůže být daleko. Mnoho Židů světa, ač ne všichni, je zpět v zemi, a Izrael je prosperujícím a úspěšným národem. Ještě nevěří, to se však změní, až jej náš Pán Ježíš zachrání před nepřáti a ukáže mu rány na svých rukou a nohou (**Zacharjáš 12: 9-14; 13:6; Zjevení 1:7**).

Vladimir Putin v nedávné okupaci Krymu ukázal některé znaky Goga. Gog podobně jako on náhle a rozhodně pohne svou armádou při budoucí invazi do Izraele, až v Božích očích nastane ten pravý čas (**Ezechiel 38: 10-13**). Stejně jako dnes v případě Krymu západní mocnosti vznesou pouze slovní protest, jak říká verš 13 citace. Blízký východ je v chaosu, jak předpovídali proroci a Ježíš. Náš Pán nepochybně brzy dorazí.

Návrat Ježíše byl nadějí efezské církve, jak se dočítáme ve verši 14 dnešního čtení z prvního listu Timoteovi. Ve druhém listu (**2. Timoteovi 4:1**) Pavel napsal: „*Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království.*“ Později v téže kapitole apoštol prohlásil (verš 8): „*Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.*“ I my se radujeme v naději na Kristův příchod a sledujeme světové dění s dychtivým zájmem. Nevíme však, KDY náš Pán přijde. Musíme být připraveni jako služebník v podobenství, které pronesl Ježíš v **Lukášovi 12: 31-36**. Musíme kázat pravdu evangelia lidem okolo nás, pomáhat svým bratrům a sestrám v církvi a učit své děti věcem Božím. A co je důležité, musíme se snažit být spokojeni se svým údělem.

Pavel hodně mluvil o spokojenosti s tím, co nám Bůh dal. Církev v Efezu vyrostla z malých domácích setkání ve velkou církev, která potřebovala více dělby práce a organizace. V dřívějších kapitolách listu (1 – 5) Pavel píše o různých rolích mužů a žen při setkáních a o práci biskupů („dohlížitelů“ nebo „starších“) a diákonů („služebníků“). Mluvil také o vdovách a mladších sestřích a jejich povinnostech. A nyní, v dnešní kapitole píše o služebnících („otrocích“). Dnes bychom je nazvali „zaměstnanci“ nebo „pracovníky“, ale v Pavlově době měli jen málo z práv, která často mají dnešní zaměstnanci. Pavlův pokyn zněl, aby dobře sloužili svým pánům („manažerům“, „šéfům“), protože zároveň slouží Bohu na nebesích. Pavel dříve napsal (**Efezským 6:5-7**): „*Otroci, poslouchejte své pozemské pány s uctivou pokorou a z upřímného přesvědčení jako Krista. Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu.*“

V Efezu však byly jiné problémy. Jak čteme ve verších 3 – 5 dnešní kapitoly, někteří lidé rádi debatovali a zpochybňovali učení a slova Pána Ježíše Krista. Pavel používá slovo „prospěšný“ (v řečtině to je „*hygiaino*“, z něhož pochází dnešní slovo „hygiena“), aby popsal Kristova slova, která nás mohou duchovně uzdravit. Je dobré, abychom kladli otázky ohledně učení evangelií, abychom jim lépe porozuměli, a abychom si tato učení potvrzovali tím, že budeme procházet Písmo. Není však dobré s dotazováním zacházet příliš daleko a začít podrývat samotná učení, zaplétat se do hádek o význam

slov a vnášet do nich lidské myšlení. Skrze takového hádavé bratry mohou do shromáždění vstoupit spory a závist a některé lidi to může svést na scestí. Místo toho bychom měli naslouchat církevním starším (**1. Timoteovi 5:17**) a jejich výkladu Písma. Můžeme také číst knihy psané Bratry v Kristu, jako je například bratr Thomas, bratr Roberts a bratr Carter, které nám mohou pomoci prohloubit naše porozumění Písmům.

Ve verši 5 Pavel říká, že svárliví lidé mohou učit, že evangelium může být prostředkem k materiálnímu úspěchu, předpokládajíce, že zbožnost je prostředek k obohacení. V témže verši Pavel říká Timoteovi, aby se s těmito bratry, kteří ničí víru, nestýkal. Božím záměrem je vypěstovat věrné lidi skrze zkoušky a nesnáze (**1. Petřův 1:7; Job 23:10**). Jedenáctá kapitola Židům je nám připomínkou utrpení věrných, která je připravují na dokonalost království (**Židům 11:39-40**).

Pavel poté prohlašuje, že „zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství.“ Spíše než neustále pochybovat o Pravdě nebo o naší víře a praxi, nebo se domnívat, že zbohatneme tím, že budeme hlásat pravdu evangelia, měli bychom být spokojeni s tím, co nám Bůh dal. „*Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést. Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím.*“ Tato slova jsou prostá, ale hluboká. Jediná věc, která má při naší krátké cestě nějakou cenu, jediný „zisk“, který máme, je klid mysli. Měli bychom být spokojeni se svou současnou materiální situací, s vědomím, že máme „*nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí*“ (**Matouš 6:19-20; Lukáš 12:33**).

Pavel napsal jinde (**Filipským 4:11-12**): „*Ne že bych si nařikal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek.*“ Pavel SE NAUČIL této spokojenosti, této skromnosti. Ježíš nám říká: „*Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinití svým duším*“ (**Matouš 11:29**) a v listů Židům je nám řečeno, že se Ježíš „*naučil poslušnosti z utrpení, jímž prošel*“ (**Židům 5:8**).

Ponaučení skrze trest, utrpení a ukázněvání jsou nezbytně nutné pro ty, kdo se snaží být syny a dcerami Božími. Jak můžeme vůbec ztrácet všechny svůj drahocenný čas tím, že budeme získávat bohatství, které pomine? Bůh nám zajistil, že pokud budeme v první řadě hledat království, vše, co potřebujeme, nám bude dáno (**Matouš 6:33**). To nemůže být použito jako výmluva pro lenost – protože mezi službami, které musíme vykonávat na Boží počest, je starat se o sebe a ty, kteří jsou na nás závislí (**1. Timoteovi 5:8**).

David v Žalmech znal „zbožnost se spokojeností“ i přes častý chaos ve svém životě: „*Hospodin činí krok muže pevným, našel zalíbení v jeho cestě. I kdyby klesal, nikdy neupadne, neboť Hospodin podpírá jeho ruku. Od své mladosti, a jsem už starý, jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý, nebo že by jeho potomci zebřali o chléb*“ (**Žalm 37:23-25**). Tentýž David měl dostatečnou jistotu a přesvědčení, aby mohl prohlásit: „*Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.*“

Pavel dále varuje Timotea a efezskou církev, že „*Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby*“ (**1. Timoteovi 6:9**). To, co je špatné, není bohatství samotné; je to spoléhání se na něj, které nás odvádí od zbožnosti, jak říká verš 10 (**viz také Přísloví 10:15**). Získávání bohatství je „léčka“, protože to dělí naši pozornost („*Nemůžete sloužit Bohu i majetku,*“ **Matouš 6:24**).

Závěrečné verše naší kapitoly jsou nabádáním, abychom se varovali nástrah touhy po bohatství a abychom bojovali dobrý boj víry. A když přistupujeme k přijímání symbolů chleba a vína, Pavel příhodně připomíná svým čtenářům našeho Pána Ježíše Krista: „*...který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem.*“ Náš Pán řekl Pilátovi: „*Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě*“ (**Jan 18:37**).

Ježíš přišel na svět, ale nebyl z něj. Odmítl Satanovu nabídku bohatství a světské moci (**Matouš 4:8-10**), zůstal onomu rozhodnutí věrný a obětoval svůj život na kříži. Pamatujme na něj nyní a následujme jeho příkladu, zatímco na něj čekáme, až se vrátí, aby vybudoval své nádherné království.

Bratr John Nicholls: Raleigh, V.B. 23.11.14